

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

14. 03. 2018

PRIMLJENO

38 Pž-277/2018-6

4 ST-529/17-71

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Alice Pelicarić, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom ISTO dioničko društvo za usluge, Augusta Šenoe 4-6, Varaždin, OIB 88502209643, odlučujući o žalbi ovlaštene osobe za zastupanje dužnika po zakonu do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka JOSIPA GALINCA, iz Zagreba, Zelinska 3, OIB 58302139318, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017-57 od 21. prosinca 2017., u sjednici vijeća održanoj 14. veljače 2018.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba ovlaštene osobe za zastupanje dužnika do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka Josipa Galinca, iz Zagreba, Zelinska 3, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017-57 od 21. prosinca 2017.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017-57 od 21. prosinca 2017. otvoren je stečajni postupak nad dužnikom Isto dioničko društvo za usluge, Augusta Šenoe 4-6, Varaždin, OIB 88502209643, na dan 21. prosinca 2017. u 11,30 sati (točka 1. izreke), za stečajnog upravitelja imenovan je Stanko Makar iz Ludbrega (točka 2. izreke), pozvani su vjerovnici da u roku od 60 dana prijave tražbine stečajnom upravitelju i prijavi prilože dokaz o plaćanju pristojbe u visini od 2% vrijednosti prijavljene tražbine, ali ne više od 500,00 kn (točka 3. izreke), pozvani su dužnikovi dužnici da svoje obveze ispune stečajnom upravitelju bez odlaganja (točka 4. izreke), pozvani su razlučni i izlučni vjerovnici obavijestiti stečajnog upravitelja o svojim pravima (točka 5. izreke), određeno je ispitno i izvještajno ročište (točke 6. i 7. izreke), određeno je da će se u sudski registar upisati otvaranje stečajnog postupka (točka 8. izreke), istaknuti na e-Oglasnoj ploči suda (točka 9. izreke) i naloženo je Općinskom sudu u Gospiću, zemljišnoknjižnom odjelu Otočac, zabilježiti otvaranje stečajnog postupka na nekretninama dužnika upisanim u z.k.ul. 2489 k.o. Brinje (točka 10. izreke).

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da su (nakon što je rješenjem tog suda poslovni broj St-374/2017-8 od 2. kolovoza 2017. prijedlog dužnika za otvaranje predstečajnog postupka pravomoćno odbačen te postupak nastavljen kao da je podnesen

prijedlog za otvaranje stečajnog postupka) predlagateljima Financijska agencija (1. rujna 2017.), Mustafa Šahdanović (27. rujna 2017.), Maneda d.o.o. (6. listopada 2017.) i Tilija d.o.o. (20. studenog 2017.) podnijeli odvojene prijedloge za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom. Postupke po svim prijedlozima prvostupanjski sud je spojio i proveo jedinstveni postupak. Na ročištu 30. listopada 2017. dužnik se protivio prijedlozima za otvaranje stečajnog postupka tvrdeći kako, unatoč blokadi računa stečajnog dužnika, ne postoje uvjeti za otvaranje stečajnog postupka. Oспорavao je aktivnu legitimaciju predlagateljima Mustafi Šahdanoviću, i društvima Maneda d.o.o. i Tilija d.o.o. Predložio je financijsko knjigovodstveno vještačenje kako bi se utvrdile obveze stečajnog dužnika te tvrdio da je dio obveza podmirio.

Prvostupanjski sud nije posebno ocjenjivao jesu li ostali predlagatelji ovlašteni predlagatelj jer je na temelju odredbe čl. 110. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 75/15) prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela Financijska agencija. Prvostupanjski sud nije prihvatio prijedlog Financijske agencije za odgodu ročišta radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka kako bi pribavio mišljenje Pravnog fakulteta u Zagrebu u vezi zahtjeva koji joj je postavio dužnik jer pravno mišljenje ne obvezuje ni sud niti Financijsku agenciju, a postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje dokazuje se potvrdom Financijske agencije. U odnosu na izjave o pristupanju dugu (čl. 124. SZ-a) društva Industrogradnja d.d. Varaždin (list 608. spisa) i društva Hotel Duga Uvala d.o.o. (list 638. spisa) prvostupanjski sud je utvrdio kako ni jedna od izjava ne sadrži način ispunjenja dužnikovih obveza u skladu sa st. 3. čl. 124. SZ-a, a nakon što je analizirao dodatno pribavljenu dokumentaciju, ocijenio je kako ona ne pruža dostatne garancije da će davatelj izjava kao solidarni dužnici u sljedeća dva mjeseca moći podmiriti sve dospjele obveze stečajnog dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze kako budu dospijevale imajući u vidu nepodmirene obveze dužnika od preko 14 milijuna kuna.

U odnosu na dužnikovo pozivanje na statusnu promjenu (podjela društva odvajanjem bez prestanka društva) prvostupanjski sud je posebno ukazao na odredbu čl. 550.o Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03 i 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 112/12 i 68/13; dalje: ZTD) prema kojoj za obveze društva koje se dijeli, a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar, odgovaraju, zajedno s onim društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele, sva ostala društva koja su sudjelovala u podjeli, i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze koje su pojedinom društvu dodijeljene suglasno planu podjele. Kako je prvostupanjski sud na temelju potvrde Financijske agencije od 6. prosinca 2017. utvrdio da je dužnik nesposoban za plaćanje jer je na računima i novčanim sredstvima dužnika evidentirano 217 dana neprekidne blokade u prethodnih šest mjeseci u iznosu od 14.083.950,88 kn (list 787. spisa) zaključio je da postoji stečajni razlog iz čl. 6. st. 2. SZ-a alineja prva – nesposobnost za plaćanje, a s obzirom na to da nije odobrio pristupanje dugu (čl. 124. SZ-a), a dužnik ima imovinu iz koje se mogu pokriti troškovi stečajnog postupka, prvostupanjski sud je donio pobijano rješenje (čl. 128., 129. i 130. SZ-a).

Protiv tog rješenja žalbu je podnio Josip Galinec, osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi kako osporeni predlagatelj

nemaju aktivnu legitimaciju, da je Financijska agencija tražila odgodu postupanja bez inzistiranja na otvaranju stečajna, a dužnik se prijedlozima za otvaranje stečajnog postupka protivio. Drži kako sud nije utvrdio ni prezaduženost, koje nema, niti nesposobnost za plaćanje koja se utvrđuje iz Očevidnika kojeg je Financijska agencija, kao njegov izdavatelj, sama osporila i zatražila rok za korekciju. Dodaje kako nije pouzdano utvrđeno stanje obveza, odnosno postoje li one, te da su dugu, ako on postoji, pristupila dva pristupitelja koji su predali izjave o pristupanju duga ovjerene kod javnog bilježnika sadržaja identičnog odredbi čl. 124. st. 3. Stečajnog zakona koje je sud odbio bez valjanog obrazloženja. Zbog toga predlaže da ovaj sud uvaži žalbu, ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovni postupak drugom sucu (jer smatra da je uređujuća sutkinja postupala arbitrarno) uz nalog i uputu da tek nakon utvrđivanja svih relevantnih činjenica donese obrazloženu i na zakonu osnovanu odluku.

Predlagatelji Mustafa Šahdanović, Maneda d.o.o. i Tilija d.o.o. su u odgovoru na žalbu osporili žalbene navode i predložili odbiti žalbu i potvrditi pobijano rješenje.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ocjena je ovog suda da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

U postupanju prvostupanskog suda ovaj sud ne nalazi bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti, kao ni onu na koju posebno ukazuje žalitelj (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a). Pobijano rješenje može se ispitati. Izreka rješenja je razumljiva i ne proturječi sama sebi ni razlozima koji se u rješenju navode o odlučnim činjenicama koje nisu u suprotnosti sa sadržajem isprava koje se nalaze u spisu i danim iskazima.

Cijeneći rezultate provedenog postupka, ovaj sud prihvaća ocjenu prvostupanskog suda o tome da su ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom i u cijelosti prihvaća utvrđeno činjenično stanje iz pobijanog rješenja. Obrazloženje prvostupanskog suda sadrži valjane razloge koje prihvaća i ovaj sud (čl. 375. st. 5. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a).

Neosnovani su žaliteljevi žalbeni navodi kako u ovom postupku nije postojao niti jedan relevantni predlagatelj jer je iz obrazloženja kao i iz spisa razvidno da je prvostupanski sud postupao na temelju prijedloga Financijske agencije koja je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela na temelju zakona (čl. 110. st. 1. SZ-a). Razlog zbog kojeg je Financijska agencija zatražila odgodu postupanja (zbog zatraženog mišljenja od Pravnog fakulteta u Zagrebu o pitanju koje joj je postavio dužnik) nije razlog zbog kojeg se može odgoditi ročište u stečajnom postupku (čl. 11. SZ-a).

Neosnovani su navodi žalitelja da je Financijska agencija od prijedloga za otvaranje stečajnog postupka odustala jer takve izjave Financijske agencije u spisu nema, a kada bi postojala, ne bi bila relevantna s obzirom na to da je odredbom čl. 16. st. 4. SZ-a (koji se

primjenjuje u ovom postupku – čl. 37. st. 1. ZIZSZ iz 2017.) propisano da se prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ne može povući.

Postupke koji su pokrenuti prijedlogom drugih predlagatelja prvostupanjski sud je spojio radi provođenja jedinstvenog postupka i donošenja zajedničke odluke što je u skladu s odredbom čl. 16. st. 6. SZ-a pa žalbeni navodi koji se odnose na osporavanje aktivne legitimacije drugim predlagateljima ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja jer je dovoljno da je ovlašten (aktivno legitimiran) jedan predlagatelj, što Financijska agencija nedvojbeno jest.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je dužnik nesposoban za plaćanje jer je predlagatelj dostavio u spis potvrdu/e koje su javne isprave (čl. 203. ZPP-a) koje to i dokazuju. Stečajni razlog prezaduženosti prvostupanjski sud nije ni utvrđivao budući da iz spisa proizlazi da je razlog zbog kojeg je podnesen prijedlog dužnikova nesposobnost za plaćanje. Prema prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka proizlazi da je dužnik na dan 30. kolovoza 2017. u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana, u ukupnom iznosu od 11.187.670,88 kn i dva zaposlena (list 368. spisa). Da su ti podaci točni Financijska agencija je potvrdila u podnesku od 20. listopada 2017. (list 441. spisa). Financijska agencija je dostavila potvrdu o stanju blokade na računu dužnika sa stanjem na dan 20. listopada 2017. iz koje proizlazi da neprekidna blokada iznosi 170 dana te da iznosi 12.815.434,99 kn (list 443. spisa).

Prvostupanjski sud je, kako proizlazi iz spisa, već na temelju navedenog prijedloga Financijske agencije i prethodno priložene potvrde pravilno utvrdio da kod dužnika postoji nesposobnost za plaćanje i odredio mjeru osiguranja tako da je postavio privremenog stečajnog upravitelja bez čije suglasnosti je onemogućio dužnika u raspolaganju imovinom iz razloga što je utvrdio da dužnik stalnim statusnim promjenama (pripajanjima i podjelama) imovinu prenosi iz jednog društva u druga društva. Kako je zaključio da bi takve promjene mogle biti nepovoljne za vjerovnike donio je rješenje o osiguranju 25. listopada 2015. (list 456. spisa). Kako rješenje o imenovanju privremenog stečajnog upravitelja dužnik nije pobijao žalbom, neosnovano sada u žalbi navodi da je o tome sudac arbitrarno odlučio.

Dalje iz spisa proizlazi da na ročištu radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka i rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka 30. listopada 2017. dužnik nije osporio istinitost navoda iz prijedloga za otvaranje stečajnog postupka o nesposobnosti za plaćanje (blokadi računa) ali se unatoč blokadi računa protivio otvaranju stečajnog postupka pozivajući se na plan podjele dužnika (društva koje se dijeli a ne prestaje) i radi toga predložio financijsko knjigovodstveno vještačenje jer da bi se na taj način utvrdile obveze dužnika (prijedlog je prvostupanjski sud pravilno odbio jer se na temelju plana podjele provodi statusna promjena u sudskom registru, a za obveze društva koje se dijeli postoji solidarna odgovornost). Žalitelj ni tijekom postupka, niti sada u žalbi nije dostavio dokaz da je postao sposoban za plaćanje do otvaranja stečajnog postupka, niti je dokazao da su obveze neizvršenih osnova za plaćanje podmirene na neki drugi način. Ni za obvezu za koju je sam na ročištu 30. listopada 2017. naveo da postoji prema Republici Hrvatskoj u iznosu od preko 5.000.000,00 kn ne tvrdi da je prestala. Štoviše iz potvrde Financijske agencije od 15. studenog 2011. (list 679. spisa) proizlazi da je na taj dan evidentirano ukupno 196 dana neprekidne blokade, odnosno 180 dana u prethodnih šest mjeseci u iznosu koji na taj dan

iznosi 13.970.205,83 kn, a iz potvrde od 6. prosinca 2017. (na temelju koje je prvostupanjski sud donio pobijanu odluku) proizlazi 207 dana neprekidne blokade u prethodnih šest mjeseci, kao i nepodmirene obveze na dan izdavanja potvrde u iznosu od 14.083.950,88 kn, dakle, u spisu se nalaze javne isprave (potvrde) iz kojih je više nego očito da postoji predmijeva o nesposobnosti za plaćanje te da se blokada dužnikovo računa povećavala, a ne smanjivala kako je na ročištu tvrdio dužnik.

Kako, dakle, dužnik, nije osporio da u očevidniku redoslijeda za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju duljem od 60 dana koje je trebalo na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa nedvojbeno postoji zakonska presumcija o nesposobnosti za plaćanje iz čl. 6. st. 2. (prva alineja) SZ-a prema kojoj se smatra da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju duljem od 60 dana, a koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa, a koje se dokazuje potvrdom Financijske agencije (st. 3.).

Stoga žalitelj navodima u žalbi kao ni onima koje je isticao tijekom prvostupanjskog postupka navedenu presumciju nije oborio jer nije dokazao da je u međuvremenu (do otvaranja stečajnog postupka) postao sposoban za plaćanje, odnosno da je došlo do pristupanju dugu.

Naime, navedena se zakonska presumcija neće primijeniti ako dužnik tijekom prethodnog postupka namiri sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa ili ako dođe do pristupanja dugu, s tim da namirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjеровljеноm ispravom ili potvrdom Financijske agencije (čl. 6. st. 3. SZ-a).

Zastupnik po zakonu dužnika, koji je ujedno i zastupnik po zakonu društva Industrogradnja d.d. i društva Hoteli Duga uvala d.o.o. dao je izjave u ime tih društava o pristupanju dugu te je u tom smislu ponudio sudu dodatnu dokumentaciju (financijska izvješća, potvrde) kako bi dokazao sposobnost pristupanju dugu.

Odredbom čl. 124. st. 1. SZ-a propisano je da treća osoba može na ročištu iz čl. 123. tog Zakona dati izjavu o pristupanju dugu stečajnog dužnika. Uz izjavu je treća osoba dužna predložiti sudu od javnog bilježnika ovjеровljenu ispravu o sadržaju i načinu ispunjenja dužnikovih obveza prema odredbi st. 3. tog članka. Sud će ocijeniti danu izjavu i, prema potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo. Radi toga može i odgoditi ročište.

Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da u izjavama o pristupanju dugu koje je u ime povezanih društava dao Josip Galinec zastupnik po zakonu dužnika do otvaranja stečajnog postupka (ovdje žalitelj) nije određeno naveden način na koji se svaki od njih obvezuje ispuniti sve dospjele obveze dužnika, odnosno način na koji se obvezuju ispuniti u vrijeme pristupanja već nastale obveze.

Stoga neosnovano žalitelj navodi kako izjave o pristupanju dugu te njihov forma, odnosno sadržaj i način ispunjenja u cijelosti slijede odredbu iz čl. 124. st. 3. SZ-a. Odredba

čl. 124. st. 3. SZ-a je samo zakonska osnova koja omogućuje trećim osobama da na propisani način (javnobilježnički ovjerovljene isprave) dadu izjavu o pristupanju dugu (o sadržaju i načinu ispunjenja dužnikovih obveza (čl. 124. st. 1. SZ-a). Naime, dovodeći u vezu odredbu čl. 124. st. 3. SZ-a s odredbom čl. 124. st. 1. SZ-a proizlazi da nije dovoljna samo izjava treće osobe da će ispuniti sve dužnikove obveze u zakonom propisanom roku (obveza se mora odnositi na sve, a ne na pojedine vjerovnike), nego je potrebno navesti na koji će se način te obveze ispuniti jer ako nije naveden način ispunjenja tada nema osnove na temelju koje sud može ocijeniti danu izjavu, ne može je provjeriti, a slijedom toga nema ni potrebe zatražiti odgovarajuće jamstvo.

Stoga prvostupanjski sud (neovisno o tome što je zatražio dodatnu dokumentaciju - podatke o imovini i obvezama, solventnosti) ispravu koja nema valjani sadržaj nije mogao prihvatiti niti je zbog toga trebao odgoditi ročište da bi zatražio određeno jamstvo. Činjenica da jedan od potencijalnih pristupatelja dugu ima određeni iznos sredstava na računu, odnosno da ima dovoljno imovine za pristupanje dugu mogla bi biti relevantna da su davatelji izjave naveli način na koji će ispuniti sve dužnikove obveze u propisanom roku jer je način ispunjenja obveza pretpostavka kako za ocjenu sadržaja same izjave tako i za njezinu provjeru (načina ispunjenja) i slijedom toga ocijeniti potrebu da li ili ne zatražiti odgovarajuće jamstvo. Kako predmetnim izjavama takav sadržaj nedostaje, neosnovani su navodi žalitelja da je sud grubo povrijedio zakonsku proceduru i prava stečajnog dužnika jer nije zatražio jamstvo. Stoga je pravilno prvostupanjski sud postupio kada nije prihvatio predmetne izjave.

Slijedom navedenog, a na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a žalba je odbijena jer nije osnovana i pobijano rješenje potvrđeno.

Zagreb, 14. veljače 2018.

Predsjednik vijeća
sc. Srđan Šimac, v. r.

odgovorna osoba – ovlašteni službenik
Brankica Curman